

ԻՔԵՐԺԷՔ ԿԵՆԱԵՐՄԻՔ ՅԱՌԱՆԴԵ
ՀԻ՛ ԽՈՒՄԱՊՕՂՈՎ ԱՆԳԼԻՔ ԲԻՍՈՒՑ-
ՄԱՆ ԿՅՈՒՄԱՄԱՆ ԵՊԻՍԿՈՍԱՆ ԻՐԵՔ-
ԵԱՆ ԻՈՄԻԷ ԿԵՏԱԵՐՄԸԻՆ ԽՐԵՐԵ-
ԻՃԱՊԱՐԳ ԵՆԽՈՒՄ ԱՅԼԷՆ ԽԵՂԻՋԱՅԻՐ
ԸՇԱՅ ԶԵՆ ԿԷԼԷՆ ԸՔՈՒՄԵՐ ԳԵՊՈՒՆ,
ՁԼՈՒՄԱՊԱՄԱՐ ԽՈՐԺ՝

և գրեթէ շատերուն առևտրական
 դորին ալ իրենց չհապնած և պնդեց
 զէմ միշտ գանգատանք ըրած Վրդե-
 րուն հետն է։

Իսկ Վրդերն ցիշեալ արհեստանե-
 րին և ուսանեքներէն խապար զուրկ
 մնալով, երիտացորդներն լեռները
 ու ճամբայները հանդիպած և ճեղք
 ձգած հայերը կողոպտելն զատ եր-
 ւեմն աղ հայոց գեղերն կնիւնլով ա-
 բար կհարկանէին, և տեղ տեղ ալ հա-
 յոցմէ պատճառով մը (քէփով) աչ-

ուսմբ տարեկան տուրք ալ կառնեն:

ԲՀա Վրդերն թէ և ասանկ մարդ-
կութեան դէմ անվայել ճամբայ մը
բռնած են: Բայց իրենք ալ ըստ ու-
րում մարդ, ըստ մարդկութեան ի-
րենց խիղճն ալ ամենեկին բանով մը
գոհ և համոզուած և երբեք հան-
գիստ գտած չլլալուն համար, գո-
նէ մեր զաւկները արհեստի և ուս-
մանց փէր ըլլալով իրրև մարդ այս
զգուշիկ-կացութենէ ու վարմունքէ
և թշուառ վիճակէ ազատին՝ ըսե-
լով, գրեթէ ամէն ատեն այդ մա-
սին շատ Թաղանք ալ ցցուցած են
և կը ցցեն թէ եռ, սակայն զար-
մանալին սա է թէ՝ դաստիարակու-
թեան և կրթութեան համար իրենց
զաւկները Հայոցմէ զատ ուրիշ
աղդի մը ձեռք չեն ուզեր յանձնել
և գրեթէ շատերուն առևտրական
գործն ալ իրենց չհաւնած և անոնց
դէմ միշտ գանգատանք ըրած քըր-
դերուն հեան է:

Իսկ Վրդերն՝ յիշեալ արհեստ-
ներէն և ուսմունքներէն հայու-
թեան հետ ձեռն թափ ինպառ զուրկ
մնալով, (Սալաթիայի և Վե-
հեանի մէջ տեղ Վճմալը կոչ-
ուած քրդերու մէջ քառասուն, յի-
սուն տան չափ երկաթագործու-
թեան արհեստ ունեցողներ կը գըտ-
նուին, որոց ցարդ ոսկեգործ ար-
հեստանոցներ կը կոչեն, նմանապէս
ուժսուն տան չափ ալ վառօգա-
գործներ գտնուելով, անոնց ալ
Չէօփիւ կամ Վօրթիւ անուն կու
տան: Ուստի այս տեսակ արհեստ-
ները իրենց մէջ նոր չըլլալով յորդ-
ուց յորդի իրրև ժառանգական սեփ-
հականութիւն յարատեւած ըլլալուն
ծանօթութիւնը հոս դնելիս, ըն-
թերցողաց ուշադրութեան յանձ-
նել է): և երիտասարդներին լեռ-
ները և ճամբայները հանգիստ և
ձեռք ձգած Հայերը և անոնց ըս-
տացուածքն ու ապրանքը կողոպտե-
լէն ու յափշտակելէն զատ, տեղ տեղ
ալ աչքերնուն կտրած Հայոց գիւ-
ղերն անգամ կոխելով աւար կը հար-
կանեն, և տեղ տեղ ալ Հայոցմէ
պատառուով մը (քէսիմ) անուամբ
տարեկան տուրք կառնեն:

ԲՀա Վրդերն թէ և ասանկ մարդ-
կութեան դէմ անվայել ճամբայ մը

բռնած են, Բայց իրենք ալ ըստ ու-
րում մարդ, ըստ մարդկութեան ի-
րենց խիղճն ալ ամենեկին բանով մը
գոհ և համոզուած և երբեք հան-
գիստ գտած չլլալուն համար, գոնէ
մեր զաւկները արհեստի և ուսմանց
տէր ըլլալով իրրև մարդ այս զգուշ-
իկ կացութենէ ու վարմունքէ և
թշուառ վիճակէ ազատին՝ ըսելով
գրեթէ ամէն ատեն այդ մասին զատ
բաղանք ալ ցցուցած են և կը ցը-
նեն, սակայն զարմանալին սա է
թէ՝ դաստիարակութեան և կրթու-
թեան համար իրենց զաւկները
Հայոցմէ զատ ուրիշ աղդի մը ձեռք
չեն ուզեր յանձնել և վառաճիքն աւ-
ել Հայերն ալ (Վիւ Վճմալ) ա-
նունով տղայք թէ իրենց վարժարա-
նին մէջ և թէ իրենց խանութը ըն-
դունելու մասին անկարող ըլլալով և
նոցին այս մասին ունեցած իղձն ու
փափաքը և առաջարկութիւնը մեր-
ժած ըլլալուն համար, կրկին և
կրկին անոնց սիրտը վշտացուցած և
նոցին նախանձն հրաւիրած են:

Նիքաւի յիշեալ Վրդաց անունե-
րուն շատը թէ և մահմէտական է:
սակայն զարմանալին հոս է թէ՝ ա-
նոնց բոլոր Վրդերներն ու պաշտա-
մունքները եղծումներով մէկտեղ
գարձեալ ըստ մեծի մասին Հայոց
կը նմանի: մանաւանդ անոնցմէ
շատերը՝ զաւկներուն թլփատու-
թեան ատենն Հայոցմէ (քրիվայ)
այսինքն կնքաճայր կ'ընդունին: ո-
րոց բերնէն իսկ լսած էինք թէ՝ ո՛վ
քրիվայ՝ մեր ու ձեր մէջ մաղ մը կայ:
թէ որ այն մաղը վերնայ, միացած
կ'ըլլանք: կամ գուք Գլին Վստ-
ուած ըսելու էք Վստ մենք՝ Վրիս-
տոսի: ան ատեն կոխ և դատ բո-
լորն ալ կը վերջանայ: (Վրդե-
րուն այս հաւատքը՝ չէ թէ միայն
Վրաբացի և Օսմանցի, այլ և մար-
սից կարդացողներն անգամ կը յմեր-
ժեն և չընդունելէ զատ՝ Վիլին՝ Վստ-
ուած ըսողին ալ իրրև հայհոյիչ
վճռագիրը կուտան):

Վրդ գործադրաբար մինչև ցայսօր
Հայերը յիշեալ Վրդերուն Թարեյոր-
գոր ըլլալու և փրկութեան ճամբան
ցոյց տալով համբուրիս ոիրոյ խա-
ղալութեան զանոնք ընդ գրկելու և
բարի կենցաղավարութեան հրաւի-

րելով ինչ ազգէ և սղնիւ ցեղէ և
որու զաւկներ ըլլալին իմացներու
վերջապէս անառակ որդւոյն առա-
կը միտքերնին ձգելու տեղ: Բոլորոք
վին ներհակը գործելով զանոնք կը
վշտացնեն և Գափաւին անոնց վը-
րայ հազար ու մէկ յանցանք և ծա-
նըր գանգատանք և բողոքներ տեղա-
լէ չեն ուղեր դադրիլ:

Վհաւասիկ՝ Վրդոյ խմբագիր վե-
րոյիչէ և գիւղերու և գիւղաբաղա-
ներու և ուրիշ տեղեր գտնուող
Հայոց օրն 'իրուն' անոնց ձեռքէն
վայնստուն ըրած և անոնց դէմ բո-
ղոքներ թափած՝ այն 'Գործադր' և
թշուառ Վրդերն են: որոնք ժամ
յառաջ իրենց զաւկները բերելով
մեզ յանձնել և զանոնք ուսմանց և
արհեստից մէջ կրթելինս կ'աղաչեն
և յօժարակամ սիրով կը փափաքին:
որոց այս մասին հանրագրութիւն-
ներն ու աղբրագիրները և աչքի ար-
տասունքով գրած և տեղ տեղ զրկած
նամակները տեսած ու կարդացած
ըլլալուս համար կը վկայեմ:

1868 () Գոս . 26

Ի Լ Ե Ն

Ղալէթամըղը թանէ իլէ արմագ
խթէյէնէր՝ շու աթիտէքի մահալ-
լէրէ սօրմալը տրուար:

Սահմուտ փաշադա Պոյաճը
Սանուէ աղանըն տիւքբեանը:

Սագա եօղուշունտա՝ Գափաթ-
եանըն քիթապաճը տիւքբեանը:

Վիւօփիւ պաւնտա՝ Կեորդ ա-
ղանըն Կափիւնտա:

Պէյ օղունտա Տօղրու եօլտա
187 Վստիթթ թիւթիւնիս՝ Ստեփան
աղանըն տիւքբեանը:

ՄԻԷԼ ԼԻՅԻ ՊՍՉԻՄԵՆ
Ն. Պ. ԻՓԵՔԵԱՆ
ՊԵՉԻ ԽԱՆԴԻՍԷ
ՏՈՒՑ ՏԵՐՈՒՅԵՆՑ ԵՎ ՍԵՐՈՒՅԵՆՑ: